

Domácí bohoslužby v Předposlední neděli v církevním roce

Miroslav Hamari

15. listopadu 2020

Introit:

*Hospodine, celým srdcem ti vzdávám chválu, klaním se ti před
tvým svatým chrámem, tvému jménu vzdávám chválu za tvé mi-
losrdenství a za tvou věrnost.*

Ž 138, 1a.2

Pozdrav:

Milé sestry, milí bratři, vítám vás v těchto domácích bohoslužbách a zdravím
vás apoštolským pozdravem:

*Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.
Amen.*

Ko 1, 2

Zazpívejme píseň 546, Má duše, Pána svého chval.

**Biblický text, který nám poslouží jako základ kázání, je zapsán
v Janově evangeliu, 6. kap., 24.–29. verši:**

*Když tedy zástup shledal, že Ježíš ani jeho učedníci tam nejsou,
vstoupili na ty čluny a jeli ho do Kafarnaum hledat. Když jej na
druhém břehu našli, řekli mu: „Mistře, kdy ses sem dostal?“
Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám, hledáte mě ne
proto, že jste viděli znamení, ale proto, že jste jedli chléb a nasýtili
jste se. Neusilujte o pomíjející pokrm, ale o pokrm zůstávající
pro život věčný; ten vám dá Syn člověka, jemuž jeho Otec, Bůh,
utiskl svou pečeť.“ Řekli mu: „Jak máme jednat, abychom konali*

skutky Boží?“ Ježíš jim odpověděl: „Toto je skutek, který žádá Bůh: abyste věřili v toho, koho on poslal.“

Milé sestry, milí bratři!

Věříme Ježíši Kristu. Věříme tomu, který nasycuje bezpočet lidí u jezera i jinde, ale který také trpí, je odmítán, dokonce zavržen, a který umírá. Jenom obraz Krista nasycujícího by byl pomíjejícím obrazem Krista. Byla by to podoba Spasitele, který dává jenom pomíjející chleba, pokrm, který hyne. Kdybychom viděli v Kristu pouze toho, kdo činí naše životy jenom sytými, zdravými, úspěšnými, nebyl by to úplný obraz Krista, kterému věříme. Když Ježíš říká, abychom věřili v toho, kterého Bůh poslal, musíme vědět, že to je víra celému Božímu zjevení v Kristu.

Přicházejí na nás v hojnosti i utrpení Kristova, protože jsme Kristovi. Naše příběhy se vzájemně propojily. Protože mu věříme, přicházejí na nás i jeho utrpení, tak jako na nás v hojnosti přichází i jeho útěcha, kterou my smíme rozdávat. Nemůžeme a ani nechceme při rozdávání, při zvěstování evangelia lidem zamlčet, že život je také utrpení, ale ani to, že do všeho našeho utrpení vstupuje Bůh jako Ježíš Kristus, aby je nesl spolu s námi. Naše víra není lacinou vírou, která zavírá oči před bolestí a smrtí a snaží se odvést pozornost člověka k vizím úspěchu nebo k jakémukoli chlácholení. Lidský život pomíjí, hyne, umírá.

Bůh posílá toho, který do našeho utrpení vchází jako náš bratr a Spasitel, aby je s námi nesl a převedl nás přes ně k životu věčnému. Za ruku nás vede, na ramenu nese přes všechno, co hyne a v čem my umíráme. Abychom to všechno mohli přečkat nejenom s pomíjejícím pokrmem, moderními léky a důkladnou péčí, jíž se nám dostává, ale abychom to mohli přečkat ve víře, že život je víc než jenom to, co hyne, než jen to, co pomíjí. Dříve nebo později i pevné zdraví pomine a lidské dny utečou, ale lidský život se neztratí. Pracujeme a usilujeme o pokrm, který nám Syn člověka, náš Spasitel už dal a vždy bude dávat, až na věky.

Budeme věrni skutkům Božím, Božímu dílu, kterého pečeť na sobě nese Ježíš Kristus, když budeme rozdávat útěchu, když se budeme angažovat ve věcech dobra pro člověka a stvoření vůbec. Bude to vždy ovocem víry Ježíši Kristu. To všechno musí být plodem pokrmu nehynoucího, který zůstává, nepomíjí, neodchází s lidskými dny. Z něho je člověk živ k věčnosti. Naše služba není naší realizací, není z naší vůle a podle našich možností. Naše služba je následek toho, co nám Ježíš dává jako nehynoucí pokrm. Z toho můžeme rozdávat chleba i útěchu.

Ježíš nevnímá život dualisticky. Plnou vážnost si zasluhuje tělo nebo jídlo. Nasycuje posluchače, když mají hlad. Avšak nehledejme Krista jenom proto,

že nás nasycuje jídlem, že uzdravuje naše nemoci, že naplňuje naše potřeby, že nám dopřává spokojenost, ale kvůli celému zjevení Božímu na něm. On nám dává pokrm, který nehynie, který smrt nezpochybní. Proto nezpochybní ani Boží lásku k nám. Ty ostatní pokrmy jsou také od něho, z jeho dobroty. Jsou jako součást toho samého ledovce, jeho díl nad hladinou, který je vidět. To, co je nad hladinou na slunci taje a ztrácí se. O mnoho větší část je pod hladinou, ta se jen tak neztrácí. Ježíš nám dá i to, co hynie, ale dává to z hlubiny toho nehynoucího. Smíme je jako nehynoucí přijmout, sami to strávit, a ještě z toho rozdávat, jako pomíjející, avšak z nepomíjejícího, ze kterého jsme všichni živi na věky.

Kristus je s námi, aby nám dal to, co nehynie. To nám dává. Pro to pracujme, z toho vynášejme, o to usilujme tak, že mu budeme věřit, takovému, jaký se na něm zjevil Bůh. To je ta víra, která je skutkem Božím. Takovou žádá Bůh jako naše pracování a usilování. Taková víra je naším životem, darovaným, věčným. Amen.

Modleme se:

Pane Bože, radujeme se z toho, že k nám mluvíš. Podepíráš nás ve zvládnání našich bolestí, v odvaze stavět se čelem všem obavám a tísním. Ty s námi neseš všechna naše trápení. A stále nám posíláš své anděly, sestry a bratry, kteří jsou připraveni být pro nás jako tvá ústa a tvé ruce, ochotni ve tvém zmocnění přinášet i oběti svého času a svých sil. Chválíme tě za to. Prosíme, dej, aby všechny tvoje dary přinesly v našich životech mnohé ovoce, aby nic, co dává mezi nás tvoje štědrá ruka, nebylo zmařeno.

Dobrý Bože, tvoje služba je nám pokrmem věčného života. Děkujeme, že ty jsi nám dal v Ježíši Kristu to, s čím je nám dovoleno pracovat, o co smíme usilovat. Děkujeme, že můžeme činit tvoje skutky. Děkujeme, že můžeme věřit Ježíši Kristu.

Prosíme za náš svět plný utrpení a bídy, abys mu dal útěchu ze sebe. Prosíme, jako bratr a Spasitel buď se vším životem na zemi, kterému se tak výrazně mění podmínky, klimatické, politické, sociální, hospodářské, kulturní. Buď ochráncem všech živých tvorů, pomocníkem lidem zmateným z toho všeho.

Prosíme za lidi, kteří ztratili práci a obživu, za ty na místech, kde není pokrmů ani vody. Nasyť je a napoj. K rozumným úvahám a moudrým činům přiveď všechny, kdo mohou pomoci potřebným. Ty žiješ náš život, víš, bez čeho nemůže být. Prosíme za tvou spravedlnost, která není slepá, aby proměňovala lidskou společnost.

Prosíme za ty, kteří tě poslouchají a věří ti, aby vše, co konají, mělo svůj zdroj v tobě a v tobě i svého milostivého dokonavatele. Smiluj se nad námi

a nedopusť, abychom zamlčeli celou víru v tebe, zjeveného Boha, ani svým mluvením, ani svým činěním. Oslav se při nás. Amen.

Co neumíme vypovědět, vkládáme do modlitby, kterou nás naučil Ježíš:

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Vezměme slova na cestu:

Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy! On nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaké se nám samým dostává od Boha. Jako na nás v hojnosti přicházejí utrpení Kristova, tak na nás skrze Krista přichází v hojnosti i útěcha.

2K 1, 3–5

Přijměme požehnání:

I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovnick.

Iz 54, 10

Zaspívejme píseň 679, Uč nás na cestě pravé.